

Jaarverslag 2012

Vooraf

Sathiko Sath heeft een duidelijk doel: kansarme Nepalese kinderen een betere toekomst bieden dankzij goed onderwijs. Om dat te bereiken moesten en moeten heel wat stappen gezet worden. Zo heeft ieder jaar zijn eigen karakteristiek:

- ⤴ In 2008 bestonden we nog niet echt, maar we waren ons op allerlei manieren aan het oriënteren en contacten aan het leggen.
- ⤴ In 2009, op 4 maart, werden we in Nederland een geregistreerde stichting met een passende naam en een logo die precies uitdrukten hoe we het wilden doen. Nu moesten onze ideeën écht handen en voeten krijgen. We kregen de ANBI-status. We hadden een eigen mailadres en een website, de zusterstichting in Nepal werd opgericht, in overleg met de Nepalezen kozen we voor één enkele school voor alle kinderen: de *Little Angels' School (LAS)*, de eerste kinderen werden ingeloot. Alles was nieuw en spannend.
- ⤴ In 2010, in april, konden 28 kinderen naar de LAS. We huurden een huis met een zorgouderpaar voor de kinderen waarvan de ouders niet in Kathmandu, maar in de bergen woonden. Een heel erg belangrijk jaar. Zou alles wel goed gaan?
- ⤴ In 2011 spraken we van 'het jaar van de waarheid'. In maart besloten de kinderen hun eerste schooljaar. Hoe zouden de resultaten zijn? Hoe ging het met die grote 'familie' in het huis? Maar alles ging wonderbaarlijk goed. In april kwamen er weer kinderen bij. In totaal gingen nu 47 kinderen naar de LAS. Iedereen was enthousiast.
- ⤴ En 2012, hoe zullen we dat karakteriseren? Het was het jaar van puntjes op de i zetten en doorbijten.

Begin 2012 liep eigenlijk alles vanzelf. De strategie die in de voorafgaande jaren werd uitgezet, werkte. Zoveel was duidelijk. Alle reden tot tevredenheid. Vreemd genoeg 'misten' we 'iets' toen we in maart – april in Kathmandu waren. Er leek een soort matheid te hangen, alsof men zich geïnstalleerd had in wat was bereikt terwijl er nog van alles te doen was. We hadden het gevoel of we voor een soort muur stonden. Het leek ineens ook of het de normaalste zaak van de wereld was dat we in die paar jaren zoveel voor elkaar hadden gekregen. Er was toch overal geld voor? Niet dus. Sathiko Sath is geen grabbelton. Waar was het vroegere enthousiasme, de inspiratie die samenwerken geeft? Het duurde even voor we in de gaten kregen dat zo'n fase deel uitmaakt van de dynamiek die eigen is aan een opgroeiende organisatie in een ontwikkelingsland. Het leek ook of we nu pas goed konden merken dat we met een andere cultuur te maken hadden. We realiseerden ons ook dat voor mensen die uit diepe armoede komen, het soms lijkt of de pot met geld uit het Westen bodemloos is. We signaleerden ook moeilijkheden en misverstanden als gevolg van taalproblemen. Het was hard werken om de communicatie weer helder te krijgen. We werden als het ware gedwongen om elk onderdeelje opnieuw te bekijken. Confronterend, leerzaam en zeker ook goed. Toen we in het najaar weer in Kathmandu waren, konden we duidelijk de vruchten plukken van onze inspanningen in het begin van het jaar.

Resultaten en ontwikkelingen

Algemeen

De ontwikkelingen in 2012 zijn misschien niet zo spectaculair, maar daarom niet minder belangrijk. Het Nepalese bestuur wordt steeds autonomer en beter toegerust voor zijn uitvoerende taak. Daardoor kan het Nederlandse bestuur meer taken delegeren. Toch betekent dat niet dat het minder te doen heeft. Het ligt alleen subtieler. Het verder aanscherpen van de strategie, goed doorvragen zodat er geen misverstanden ontstaan en heel alert zijn zodat noden op tijd gesignaleerd worden, het kost veel tijd en energie. Het valt ook niet altijd zo goed te beschrijven en het heeft wellicht wat minder nieuwswaarde.

De kinderen

Met ingang van het nieuwe schooljaar, half april, hadden we 52 kinderen onder onze hoede. De nieuwe kinderen waren allemaal meisjes. Hun vaders zijn drager. We richten ons vooral op de armste kinderen. Daarnaast streven we naar een gelijke verdeling jongens - meisjes. Die balans is er nog niet. Er zijn nu 30 jongens (eigenlijk 29 omdat 1 jongen teruggegaan is naar huis) en 22 meisjes. Daarvan zitten 2 kinderen (zij wonen in Kathmandu bij hun ouders) nog op de kleuterschool (*Kindergarten*), er zitten er 10 in klas 1, 6 in klas 2, 4 in klas 3, 12 in klas 4, 6 in klas 5, 4 in klas 6, 2 in klas 7, 3 in klas 8 en 2 in klas 9. Hun leeftijd ligt tussen de 5 en 15 jaar.

De school

- ⤴ Het laatste jaar is er in Nepal, als gevolg van de inflatie, een enorme stijging merkbaar in de prijzen voor levensonderhoud. Die tendens werkt door op alle fronten, dus ook op het schoolgeld. Het was dan ook heel spannend om in maart de onderhandelingen met de LAS in te gaan. We hadden al gehoord dat de studiekosten op de LAS gestegen waren van € 750 naar € 875 per leerling. De *principal* kwam met een voortreffelijk voorstel: € 525 per leerling en dat drie jaar lang.

- ⤴ We zijn nog steeds zeer te spreken over de inzet van de LAS. Onze kinderen, die doorgaans van een afgelegen bergschooltje komen van laag niveau, hebben soms een wat moeilijke start. De school beseft dat hun zwakkere resultaten niet zozeer voortkomen uit gebrek aan capaciteiten, maar het gevolg zijn van gebrekkige kansen. Daarom krijgen zij in het begin regelmatig bijles. Dan zie je hun resultaten met sprongen vooruit gaan.
- ⤴ De grote 'motor' achter dit soort acties is de coördinator van de klassen 1 t/m 5, Mrs Anju. Zij is tevens het aanspreekpunt voor de ouders van al onze kinderen (dus ook die van de kleuters en van de hogere klassen) en voor Ratna Kaji. Zij is, tot ons grote verdriet, eind 2012 opgenomen in een ziekenhuis in Calcutta (India). Uiteraard is haar taak overgenomen door een andere leerkracht. Maar we hopen zo dat deze bijzondere en o zo hartelijke vrouw beter wordt.
- ⤴ De kinderen hebben het erg naar hun zin op school. Ze passen zich goed aan. Ze zijn echt keien in sport. De leerkrachten zijn vol lof over hun leerhouding en hun gedrag.

De huizen

- ⤴ Sinds april 2012 beschikken we over twee huizen. Het eerste huis was het jaar daarvoor al zo vol, dat er geen kinderen meer bij konden. Het tweede huis staat vlakbij het eerste. Naar Nepalese gewoonte hebben we nu een jongens- en een meisjeshuis. Thuli Maya is de zorgmoeder bij de meisjes. Haar man Bill helpt mee wanneer hij niet op trekking is. De twee huizen werken heel nauw samen.
- ⤴ Ratna Kaji, de zorgvader, is manager van beide huizen. We kunnen alleen maar zeggen dat hij zijn taak op voortreffelijke wijze vervult. We zien hem echt groeien.
- ⤴ Naast die managementtaak zorgt hij voor bloemen en groenten in de tuin, begeleidt hij de kinderen naar en van school. Elke avond wordt huiswerk gemaakt onder zijn leiding. Elke ochtend, nog voor ze naar school gaan, doen ze extra studiewerk: lezen, verhaaltjes schrijven, ...
- ⤴ We signaleerden al eerder dat de schoolresultaten van de kinderen die in het huis wonen, significant beter zijn dan die van de thuiswonende kinderen. Huisbezoek bij de zwakste leerlingen leerde ons dat zij vaak onder erbarmelijke omstandigheden hun huiswerk moesten maken. We hebben het Nepalese bestuur en de desbetreffende ouders de mogelijkheid voorgelegd om hun kinderen in één van onze huizen te laten wonen. Een aantal ouders ging daarop in. Het was een goed voorstel. Bij ons bezoek in het najaar zagen we hoe deze kinderen opgebloeid waren nu ze zowel structuur als meer rust in hun leventje hadden; hun schoolresultaten waren zichtbaar verbeterd.
- ⤴ We hebben een grote bouwkveld achter het eerste huis kunnen huren. Dankzij een extra donatie wordt die beetje bij beetje ingericht als speelplaats.
- ⤴ Toen de huur van het tweede huis inging, hebben we de huurperiodes van beide huizen gelijk kunnen trekken, allebei voor vijf jaar. Dat is eenvoudiger vanuit administratief oogpunt.
- ⤴ Beide huizen hebben goede contacten met de buurt. Onze kinderen worden op vanzelfsprekende wijze betrokken bij de buurtactiviteiten. Verjaardagen van kinderen uit de buurt worden vaak in onze huizen gevierd. Een alfabetiseringsklasje voor moeders vindt onderdak in het meisjeshuis. Zelf hebben we ook regelmatig contact met het buurtcomité.

De thuiswonende kinderen

Naast de hiervoor genoemde kinderen waarvan de ouders onder moeilijke omstandigheden in Kathmandu wonen, is er ook een tiental kinderen dat het goed heeft bij hun ouders thuis in de stad. Toch zien we dat sommige van deze kinderen moeite hebben om na schooltijd huiswerk te maken. Zij kunnen die discipline niet zo goed opbrengen. De moeders, die meestal analfabeet zijn, weten niet goed wat van hun kind wordt verwacht of waar ze op moeten letten, ook al probeer je hen dat uit te leggen. De vaders zijn geregeld op trekking en weten daardoor niet precies wat er gebeurt. Deze kinderen blijven voor ons een punt van zorg.

Ondersteuning

Sathiko Sath voelt zich zeer verantwoordelijk voor het welzijn van de kinderen die aan haar zorg zijn toevertrouwd. We laten ze niet alleen maar naar school gaan. We leren ze ook een plek te vinden in het leven in Nepal. Daarvoor is een soort algemene vorming nodig binnen de eigen sociale en culturele context. Ook in 2012 werden we hierbij ondersteund door verschillende mensen en organisaties.

- ⤴ Basu Dev Neupane, die de Nepalese *board* opleidt en ondersteunt, staat te allen tijde klaar om ook het Nederlandse bestuur te begeleiden, juist bij cultuurgebonden zaken. Hij doet overigens veel meer dan strikt genomen tot zijn opdracht behoort. Regelmatig lost hij kleine akkefietjes op (of toont de weg naar de oplossing) die nogal eens het gevolg zijn van de verschillende culturen bij de verschillende etnische groepen.
- ⤴ Tijdens workshops wordt Basu Dev geassisteerd door Himal Raj Ghimire. De bestuursleden roemen zijn helderheid en zijn toegankelijkheid. Een aanwinst!
- ⤴ Cchori, de *counselor*. In de loop van 2012 heeft zij goed in kaart weten te brengen welke kinderen extra ondersteuning of individuele speltherapie (*sand play*) nodig hebben. Zij is scherpzinnig en geeft, waar nodig, goed doordachte adviezen. Zo was ze nauw betrokken bij de begeleiding van Lakpa Sherpa (zie de nieuwsbrief van december 2012). Zij leert ook de zorgouders om goed te observeren en hoe ze kunnen reageren in bepaalde omstandigheden.
- ⤴ De Rotaryclub Jawalakhel uit Kathmandu zet zich nog steeds met hart en ziel in voor Sathiko Sath. Eens in de

maand hebben zij hun bijeenkomst in één van de Sathiko Sath-huizen. Daarnaast zien zij ook toe op het reilen en zeilen van het huis en het welzijn van de kinderen. Clubleden hebben ook contact met de school. M.n. één dame, onderwijskundige en zelf directrice van een school, kwijt zich met verve van deze taken.

- ▲ Nog steeds staat een viertal jonge mensen, leden van de Rotary Club Jawalakhel elke zaterdagmorgen paraat om onze kinderen huiswerkbegeleiding te geven. Ze vinden het ook zelf erg leuk en leerzaam om te doen.
- ▲ Mukunda en zijn assistenten, allen werkzaam bij het accountantskantoor van Baker Tilly Nepal, mogen zeker niet vergeten worden. Zij zijn bij ons gekomen na het vertrek van onze *office manager* Kantu Sherpa, na de geboorte van haar zoontje in januari. Dat was een goed moment om het financiële systeem van Sathiko Sath Nepal eens opnieuw onder de loep te nemen. Het is de verdienste van Mukunda en zijn assistent Subash dat zij niet alleen de boekhouding op orde brachten, maar dat zij eveneens de wat ondoorzichtige verslaglegging van onze vorige accountant ontrafelden en een sterkte/zwakte - analyse maakten. Hij is heel precies. Dat is overigens wat wij willen: de financiën moeten volstrekt doorzichtig zijn.

Samenwerking

- ▲ Op initiatief van de Rotary Club Jawalakhel hebben drie onderwijzers van bergscholen een stage van drie maanden kunnen lopen aan de LAS. Zo konden zij kennis maken met de nieuwste leervormen en met modern lesmateriaal. Sathiko Sath leverde een bijdrage aan dit initiatief door aan deze leerkrachten gratis kost en inwoning te verlenen in één van de huizen. Als tegenprestatie gaven deze mensen ondersteuning bij het huiswerk maken en bij ontspanningsactiviteiten van de kinderen.
- ▲ Dit initiatief krijgt zeer waarschijnlijk een uitgebreider vervolg in 2013. Drie Rotaryclubs uit Kathmandu willen zich inzetten om het onderwijs in de bergscholen naar een hoger niveau te tillen. Ook dan zal Sathiko Sath medewerking verlenen.

Het Nepalese bestuur

- ▲ Zoals eerder aangegeven en zoals ook in de nieuwsbrieven te lezen valt heeft het Nepalese bestuur steeds meer de uitvoerende taak binnen de hele organisatie. Ze doen dat steeds beter en met meer inzicht in wat hun inbreng is. Er heerst discipline en concentratie.
- ▲ Op de jaarlijkse door de wet voorgeschreven *General Assemblée* trad Nuri Sherpa af als voorzitter op eigen verzoek. Gezien zijn grote ervaring blijft hij werkzaam als adviseur. Ouders en bestuur kozen Chandra Tamang als zijn opvolger. Chandra was al lid van het bestuur. Zijn plaats is opgevuld door een vrouw, de derde dame met een bestuurlijke taak. Zij werd eveneens gekozen op de *General Assemblée*.
- ▲ Het bestuur heeft er even aan moeten wennen dat Mukunda zo nauwgezet toekeek op het financiële beleid. Het voelde aanvankelijk als een motie van wantrouwen. Nu de bestuursleden het resultaat zien, zijn ze helemaal verzoend met de aanwezigheid van Mukunda en ervaren de transparantie als een groot voordeel.

Het Nederlandse bestuur

- ▲ In juli nam Mr. Klaas Wildeboer afscheid als penningmeester. Hij is opgevolgd door Jantine Bouma. Zij 'doet' de financiën van een Friese gemeente. Daarnaast houdt ze heel erg van Nepal. Klaas zal ons gelukkig niet helemaal verlaten. Hij zal ons blijven bijstaan als extern juridisch adviseur. Hij is ook 'onze' notaris, want hij passeert gratis de akten van onze lijfrenteschenkers.

Ook Andries Harshagen nam afscheid als lid van het bestuur. Er is nog geen vervanger.

De huidige samenstelling is: Frans van Meerwijk (voorzitter), Hilde Noë (secretaris), Jantine Bouma (penningmeester), Taco Remmers (lid).

- ▲ Zoals eerder ter sprake kwam, zet het Nederlandse bestuur de strategie uit, uiteraard in overleg met de Nepalezen. Daarnaast vraagt de financiële kant van het geheel om heel veel aandacht. Hierboven hebben we al aangegeven hoe we de gang van zaken in Nepal onder controle houden. Wat Nederland betreft, hier ligt met name onze bron van inkomsten. We zijn dit jaar weer met 'zwarte' cijfers geëindigd (zie de jaarrekening). Dit dankzij enkele grote giften, lijfrenteschenkingen en veel losse donaties. Een factor van belang was de inzet van de Rotaryclub Groningen Oost. Samen met de Duitse zusterclub uit Münster en met de club Jawalakhel uit Kathmandu zijn zij een samenwerkingsverband aangegaan dat tot een zgn. *matching grant* leidde (dan wordt het door de clubs afgesproken bedrag verdubbeld door de internationale Rotary). We hebben een reserve (deels uit met zekerheid te verwachten gelden uit lijfrenteschenkingen en de Rotary). Die is noodzakelijk. Maar onze kinderen moeten hun studie ook kunnen afmaken. We moeten daarom ver vooruit kijken. De plannen om in 2013 op zoek te gaan naar ook grotere fondsen en nieuwe begunstigers staan al in de steigers.

Dank

Dit jaarverslag is zonder meer een goed moment om alle mensen die ons financieel steunen oprecht te danken. Dan denken we aan al die giften die samen een aanzienlijk bedrag vormen. Een aantal donateurs benutte een bijzonder en/of feestelijk moment om geld in te zamelen voor Sathiko Sath. We denken ook aan de lijfrenteschenkers die vijf jaar lang trouw hun bijdrage leveren aan onze stichting. We denken aan fondsen die ons op hun lijstje hebben staan. Hun bijdrage is van grote waarde voor ons. Onze dank gaat ook zeker uit naar de leden van de Rotary Club Groningen Oost. Niet alleen hebben die zich garant gesteld voor een behoorlijke bijdrage gedurende drie jaar. Maar deze club is ook de motor achter de *matching grant*. Het werk en de tijd die het kost om dit voor elkaar te krijgen, kunnen moeilijk overschat

worden.

Duizend maal dank aan allen!

Ander nieuws

- ♣ In de loop van 2012 hebben we een aantal mensen bereid gevonden om als ambassadeur voor Sathiko Sath op te treden. Zij zetten zich in voor de naamsbekendheid van de stichting en doen aan fondsenwerving. Het is nog een beetje zoeken hoe hieraan vorm te geven.
- ♣ De website gaat er steeds mooier en efficiënter uitzien dankzij de vrijwillige inzet van Olga Lundgren (*Oceaan*). Marie-José Spreeuwenberg doet de eindredactie van onze nieuwsbrieven, eveneens als vrijwilliger. Samen vormen zij een voortreffelijk team.
- ♣ Van Wilma Brummer ontvingen we een grote stapel Engelstalige boeken voor onze kinderen. Die zijn ondertussen in Kathmandu afgeleverd en worden hopelijk al gelezen.

Vooruitblik

De ervaringen in 2012 en de economische toestand in de wereld hebben het Nederlandse bestuur doen besluiten om in 2013 geen nieuwe kinderen in te loten voor de LAS. Het zal een jaar worden van stabiliseren, van nog meer de diepte ingaan en waar mogelijk ook de breedte. Dus meer samenwerking, ook met andere organisaties. Het zal ook een jaar worden met nog meer aandacht voor inkomsten. Zonder geld kunnen we niets.

Sathiko Sath wil daarom een nog steviger en nog transparantere stichting worden. Te snel groeien en te snel van stapel lopen kan nadelig werken. Dan ligt het gevaar op de loer dat er te weinig aandacht wordt besteed aan alle aspecten van de stichting. Die aandacht mag niet verslappen.

Dat kunnen we als bestuur niet alleen. We mogen ons gelukkig prijzen dat we zo'n gemotiveerde medewerkers en vrijwilligers naast ons hebben, zoveel hartelijke donateurs en sponsors. Onze dank is groot!

Goed onderwijs voor kansarme kinderen in Nepal.

Daar zorgen we samen voor.

Dat is Sathiko Sath!

Vertel het door. Geef.

www.sathikosath.nl

info@sathikosath.nl